

Radost v Ostravě

V neděli 26. ledna jsme měli ve Svinově slavnost. Poté, co jsme před 14 dny slavili svátek Křtu Páně a v té souvislosti nemohli opomenout 100 let od vyhlášení Církve československé, měli jsme tentokrát unikátní příležitost oslavit i takto dlouhý lidský život, konkrétně naší sestry Milady Matouškové, narozené 25. ledna 1920.

Pokud bratr historik Martin Jindra definoval prvorepublikového člena jako příslušníka ČSNS a Sokola, pak v případě naší vzácné jubilantky to přesně sedí. A na Masaryka nedá dopustit! Jak v nedávném čísle Českého zápasu výstižně napsal bratr farář Volkman: Kdybychom časový interval 100 let vztáhli na lidský život, potom se jedná o dlouhý a pozeňnaný věk, kterého se sice dožívá čím dál více lidí, ale přesto je stále vzácným a spíše ojedinělým.

Vzácný je tento život nejen dlouhověkostí, ale především stále pro posluchače těžko uvěřitelnou myšlenkovou bohatostí, paměti oživující dávné události, vybavující si jména i místa téměř zapomenutá. „Kronika

Svinova“ – i tak se jí s úctou říká, ačkoli ona se hrdě hlásí k tomu, že je z Dubí. Pro většinu sester a bratrů je to ale prostě sestra Miládka, která má stále zájem o dění v tomto státě, v církvi, v obci. Nutno dodat, že se orientuje dobře a připomínky má trefné. Stále se pravidelně zúčastňuje bohoslužeb, což třeba mnozí i o generace mladší např. ze zdravotních důvodů nemohou. Její dva synové jsou ochotní ji do společenství zavést a zase odvézt domů a tohoto „servisu“, který také není samozřejmý, sestra Miládka pořád využívá. Synovská láska a úcta k mamince, žijící několik desetiletí jako vdova, je inspi-

rativní i dojemná. Mám-li jako farář při této příležitosti uvést nějakou vzpomínku, pak oceňuji, jak ve svém již pozeňnaném věku se mnou a dalšími ochotně navštěvovala sestry v Domově důchodců v Ostravě - Zábřehu. Stáří přináší komplikace, trable, nepříjemnosti. Zde však vždy zvítězila touha se vidět a sdílet své radosti i starosti.

Svou návštěvu avizoval dopředu i bratr olomoucký biskup Rudolf Göbel, který ve Svinově začínal, s drahou oslavenkyní se samozřejmě velmi dobře zná a do Svinova vždy rád zavítá. Vzpomněl, jak mu radou pomáhala v začátcích, kdy se ještě jako student - jáhen snažil seznamovat s duchovenskou praxí. Ocenil její dobrosrdečnost a moudrost. Posléze se s blahopřáním přidali ostatní. Ani v této chvíli neztratila sestra Matoušková smysl pro humor a nadhled, což potvrdila slibem o devět let mladší kamarádce Boženě Tiché, že si počká na její sté narozeniny! Co dodat. Prožili jsme krásnou neděli, setkání, co zahrálo na duši a na které budeme dlouho vzpomínat. Přejeme sestře Matouškové pevně zdraví, hodně radosti, spokojenosti, krásných chvil a vyprošujeme hojnost Božího pozeňnání!

Tomáš Chytil, fotografie: A. Bosák